

**EGZAMIN GIMNAZJALNY
W ROKU SZKOLNYM 2015/2016**

CZEŚĆ 3.

**JĘZYK ANGIELSKI
POZIOM ROZSZERZONY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZE: GA-1X, GA-2, GA-4, GA-5**

KWIECIEŃ 2016

Rozumienie ze słuchu

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Uczeń rozumie proste, krótkie wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3) Uczeń znajduje w tekście określone informacje.	C
	1.2.		C
	1.3.	2.5) Uczeń określa kontekst wypowiedzi (np. czas, miejsce, sytuację, uczestników).	A
	1.4.	2.3) Uczeń znajduje w tekście określone informacje.	A
	1.5.		C
	1.6.	2.4) Uczeń określa intencję nadawcy/autora tekstu.	C
	2.1.	2.3) Uczeń znajduje w tekście określone informacje.	C
	2.2.		A
	2.3.		E
	2.4.		B

Rozumienie tekstów pisanych

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Uczeń rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.1.	3.2) Uczeń określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	D
	3.2.		B
	3.3.		C
	4.1.	3.6) Uczeń rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	B
	4.2.		A
	4.3.		C
	4.4.		E
	5.1.	3.3) Uczeń znajduje w tekście określone informacje.	D
	5.2.		B
	5.3.		A

Znajomość środków językowych

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Uczeń posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	6.1.	1. Uczeń posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	<i>bodies</i>
	6.2.		<i>exactly</i>
	6.3.		<i>found</i> <i>Inne akceptowane odpowiedzi:</i> <i>found out</i>
	6.4.		<i>irritating</i>
	6.5.		<i>shorter</i> <i>Inne akceptowane odpowiedzi:</i> <i>got shorter</i>
	7.1.	1. Uczeń posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	<i>has lived/has been living</i>
	7.2.		<i>shouldn't take/bring / oughtn't to take/bring / had better not take/bring</i> <i>Inne akceptowane odpowiedzi:</i> <i>shouldn't be taking / aren't supposed to take</i>
	7.3.		<i>Are you interested</i> <i>Inne akceptowane odpowiedzi:</i> <i>Do you take interest / Do you take an/any interest / Have you got interest / Do you have interest</i>
	7.4.		<i>sitting / who/that is sitting /</i> <i>Inne akceptowane odpowiedzi:</i> <i>who sits / that sits / sitting down / who is sitting down / that is sitting down</i>
	7.5.		<i>Did you have to / Did you need to / Were you made to / Were you forced to</i> <i>Inne akceptowane odpowiedzi:</i> <i>Were you obliged to / Were you obligated to / Have you had to</i>

Uwaga!

1. Odpowiedź uznaje się za poprawną **tylko** wtedy, gdy wpisywane wyrazy lub fragmenty zdań są **w pełni poprawne** gramatycznie i ortograficznie.
2. W zadaniu 7. akceptowane są również inne odpowiedzi, jeżeli są merytorycznie poprawne i spełniają wszystkie warunki zadania.
3. W zadaniach otwartych sprawdzających znajomość środków językowych, w których do każdej luki należy wpisać wyraz/wyrazy, akceptuje się wyraz zapisany wielką literą zamiast małą i odwrotnie. Powyższe ustalenie stosuje się pod warunkiem, że zdający nie naruszył innych zasad pisowni, np. pisowni nazw własnych.

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 7.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Uwagi dotyczące oceniania prac uczniów z dysleksją, dysgrafią i dysortografią*

We wszystkich zadaniach otwartych sprawdzających stosowanie struktur leksykalno-gramatycznych uwzględnia się stwierdzoną i udokumentowaną dysleksję, dysgrafię i dysortografię. Przy ocenie tych zadań nie są brane pod uwagę błędy ortograficzne. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.

*Zasady te obowiązują również w ocenie prac uczniów z afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, z mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac uczniów, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.

Przykładowe akceptowane odpowiedzi do zadań 6. i 7.

Zadanie	Przykładowe akceptowane odpowiedzi
6.1.	<i>bodis / bodiez</i>
6.2.	<i>exacly / exactlly</i>
6.3.	<i>faund</i>
6.4.	<i>iritating / irritatin</i>
6.5.	<i>schorter</i>
7.1.	<i>hes livd / hes ben livin</i>
7.2.	<i>shuldn't take/brin / ougtn't to tak/bring / had beter not take/bring</i>
7.3.	<i>Ar you intrested</i>
7.4.	<i>who is sittin/that is sittng</i>
7.5.	<i>Did you hav to</i>

Wypowiedź pisemna**Zadanie 8.**

Kilka dni temu przeprowadziłeś/aś się do nowego domu/mieszkania. W e-mailu do kolegi/koleżanki z Londynu:

- **wyjaśnij, dlaczego Twoja rodzina zmieniła miejsce zamieszkania**
- **zrelacjonuj wydarzenie, które miało miejsce podczas przeprowadzki**
- **opisz swój nowy pokój.**

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

	wymagania ogólne	wymagania szczegółowe
<ul style="list-style-type: none"> • treść • spójność i logika wypowiedzi • zakres środków językowych • poprawność środków językowych. 	<p>I. Znajomość środków językowych.</p> <p>III. Tworzenie wypowiedzi.</p> <p>IV. Reagowanie na wypowiedzi.</p>	<p>1. Uczeń posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych), umożliwiającym realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie następujących tematów:</p> <p>2) dom</p> <p>5) życie rodzinne i towarzyskie.</p> <p>5. Uczeń tworzy krótkie, proste i zrozumiałe wypowiedzi pisemne, np. e-mail:</p> <p>1) opisuje ludzi, przedmioty, miejsca, zjawiska i czynności</p> <p>3) przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości</p> <p>4) relacjonuje wydarzenia z przeszłości</p> <p>9) stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi w zależności od sytuacji.</p> <p>7. Uczeń reaguje w formie prostego tekstu pisanego, np. e-mail, w typowych sytuacjach:</p> <p>2) [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.</p>

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu elementów polecenia uczeń się odniósł w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych elementów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu elementów uczeń się odniósł?	Ile elementów rozwinął?			
	3	2	1	0
3	4 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2		2 p.	1 p.	1 p.
1			1 p.	0 p.
0				0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź ucznia, który odniósł się do 2 elementów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych w znacznym stopniu uniemożliwiający realizację polecenia

Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie słów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły*, *interesujący*, *fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. *This book was expensive.*, zamiast *This book cost a lot of money.*

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	brak błędów lub nieliczne błędy niezakłócające komunikacji / sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację
0 p.	bardzo liczne błędy w znacznym stopniu zakłócające komunikację

Uwagi dodatkowe

- Wypowiedź nie podlega ocenie (egzaminator przyznaje 0 punktów we wszystkich kryteriach), jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
- Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub z innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za pracę niesamodzielną.
- Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć oraz/lub fragmenty pracy całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu słów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
- Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów. W takich pracach oznacza się błędy.
- Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się najwyżej 1 punkt. W takich pracach oznacza się błędy.
- Jeżeli wypowiedź zawiera **40 słów** lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
- Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *4U*, *bfr sql*, oznacza się jako błędy ortograficzne.
- W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach uczniów ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy dyslektyków to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac uczniów z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, z mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac uczniów, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
- Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
- Jeżeli zdający umieścił w pracy napis *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

11. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *film, band*, np. *film „M jak miłość”*, *„Świat Dysku” magazine*.

Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy. W liczbie słów uwzględniane są wszystkie wyrazy użyte w danej nazwie własnej, np. *I read Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy – 2 słowa. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją. Przez słowo rozumie się jeden element oddzielony od innych przez biały obszar/spację, np. *at home* (2 słowa), *for a change* (3 słowa), *10.01.2015* (1 słowo), *10 January 2015* (3 słowa), *two thousand five hundred* (4 słowa).
2. Formy skrócone (*don't, can't, isn't, haven't* itd.) liczone są jako jedno słowo.
3. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone dywizem, np. *well-built, twenty-four*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu
 - liczby, bez względu na ich długość, np. *1780*.
4. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo.
5. Imię i nazwisko występujące w tekście liczone są według ogólnych zasad.
6. Podpis *XYZ* oraz inne fikcyjne dane nie są uwzględniane w liczbie słów.
7. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
8. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu.

USZCZEGÓLOWIENIE KRYTERIÓW OCENIANIA WYPOWIEDZI PISEMNYCH

Treść

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–12 poniżej oraz przyjętymi dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu podpunktu polecenia?
 - w jaki sposób uczeń realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Jako podpunkt nieujęty (do którego uczeń **nie odniósł się**) traktowana jest wypowiedź ucznia, która (a) nie realizuje tego podpunktu lub (b) realizuje go w sposób całkowicie niekomunikatywny.
3. Jako podpunkt, do którego uczeń **odniósł się** w pracy, przyjmuje się komunikatywną wypowiedź ucznia, która w minimalnym stopniu odnosi się do jednego z trzech podpunktów treści polecenia.
 - Poprzez „minimalny stopień” rozumiane jest jedno odniesienie się do elementu polecenia, np. *My room is big*.
 - Wyrażenie takie jak np. *sing a song* traktowane jest jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
4. Jako podpunkt **rozwinięty** w pracy przyjmuje się komunikatywną wypowiedź ucznia, która odnosi się do jednego z trzech podpunktów treści polecenia w sposób bardziej szczegółowy.
 - Poprzez „bardziej szczegółowy sposób” rozumie się wypowiedź zawierającą (a) dwa odniesienia do danego podpunktu, np. *My room is big and colourful*. lub (b) jedno rozbudowane odniesienie do danego podpunktu polecenia, jeden aspekt opisany bardziej szczegółowo, np. *We moved out because my father found a better paid job*.
 - Słowa *very, more, most* nie stanowią rozwinięcia elementu polecenia, niezależnie od tego, ile razy są powtórzone.
5. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy dwóch wyrażen synonimicznych (np. *My room is tiny and small*.) lub dwóch wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen (np. *My room is big and small*.), lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu (np. *My room is white and blue*.) oceniana jest jako **odniósł się**.
6. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
7. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia jednocześnie, np. zdanie *We've changed the place of living so that I could have a bigger room*. może być uznane za realizację 1. albo 3. podpunktu polecenia.
8. Dopuszczalna jest sytuacja, w której uczeń traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów polecenia (= wprowadzenie oraz 3 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść, może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

- To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy, np. wyjaśniając, dlaczego rodzina zmieniła miejsce zamieszkania, uczeń pisze: *We like it.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.
9. Jeżeli uczeń realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwość, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że informacja dotyczy danego podpunktu polecenia i jest logicznie uzasadniona.
 10. Jeżeli uczeń realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalno-gramatycznej, podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego uczeń tylko odniósł się, a podpunkt, do którego uczeń odniósł się, jako nieujęty. Na przykład, realizując podpunkt „zrelacjonuj wydarzenie, które miało miejsce podczas przeprowadzki”, uczeń jest niekonsekwentny w użyciu czasu, np. *There were many boxes to carry and we'll lose one of them.* (**odniósł się**).
 11. Dopuszcza się udzielenie przez ucznia wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, jak... / Nie wiem, co... / Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki zadania.
 12. Jeżeli uczeń realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, realizację podpunktu polecenia uznaje się za niekomunikatywną, np. *We wanted to have większe mieszkanie.* (**nie odniósł się**). Jeżeli uczeń używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia – fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np. *We moved because my father got dobrze płatną job in a hospital.* (**odniósł się i rozwinął**).

Spójność i logika wypowiedzi

1. W ocenie spójności rozważany jest poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie przelicza się jednak bezpośrednio liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności może również wynikać z nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny), np. *Yesterday I'll go to a new place and we get lost.*
3. Uczeń nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji w kryterium spójności i logiki wypowiedzi.
4. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności i logice, to uczniowi przyznaje się 2 punkty w kryterium spójności i logiki wypowiedzi.

Zakres i poprawność środków językowych

1. Zadowolający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, których znajomości można oczekiwać od absolwenta gimnazjum na poziomie A2+ (ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*).
2. W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia słów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu stosunkowo dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w tekście stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczenia	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	<i>Marek <u>lubić</u> czekoladę.</i>
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	<i>Marek √ czekoladę.</i>
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	<i>Słońce <u>gżeje</u>.</i>
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	<i>Słońce <u>gżać</u> w lecie.</i>
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	<i>Założyłem kurtkę, <u>bo była gorąco</u>.</i>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu traktowane są jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Uszczegółowienia do zadania 8.

Kilka dni temu przeprowadziłeś/aś się do nowego domu/mieszkania. W e-mailu do kolegi/koleżanki z Londynu:

- wyjaśnij, dlaczego Twoja rodzina zmieniła miejsce zamieszkania
- zrelacjonuj wydarzenie, które miało miejsce podczas przeprowadzki
- opisz swój nowy pokój.

• wyjaśnij, dlaczego Twoja rodzina zmieniła miejsce zamieszkania		
<p>Wymagania z Podstawy programowej III.1.: 5.3) uczeń przedstawia fakty z przeszłości i terażniejszości; 7.2) uczeń [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.</p>		
<ul style="list-style-type: none"> • Przez powód przeprowadzki rozumie się: <ol style="list-style-type: none"> okoliczności, które spowodowały zmianę miejsca zamieszkania, np. <i>My father was offered a job so we moved out.</i> („odniósł się”) <i>We moved house because my sister was born.</i> („odniósł się”) preferencje piszącego lub członków jego rodziny, np. <i>We moved out because we wanted to live in the country.</i> („odniósł się”) niedogodności poprzedniego miejsca zamieszkania, np. <i>Our old flat was too small. That's why we moved out.</i> („odniósł się”) Akceptuje się także wskazanie celu zmiany miejsca zamieszkania, np. <i>We moved to London to help my grandparents.</i> („odniósł się”). • W pracy nie musi pojawić się spójnik <i>ponieważ</i>, ale z kontekstu wypowiedzi musi wynikać powód zmiany miejsca zamieszkania, np. <i>We moved out to London. We wanted to live there.</i> („odniósł się”). Wymagany jest spójnik <i>ponieważ</i>, gdy z kontekstu wypowiedzi nie wynika powód zmiany miejsca zamieszkania, np. <i>We moved into a new house because we have a big dog.</i> („odniósł się i rozwinął”), <i>We moved into a new house. We have a big dog.</i> („odniósł się” – powód domyślny). • Uznaje się wyrażenia typu: <i>change house, move in, move into, move out</i>, itp. zamiast <i>move house</i>. Jeżeli uczeń używa słów, które są nieprecyzyjnym odniesieniem do przeprowadzki (np. <i>arrive, come</i>), uznaje się powód zmiany miejsca zamieszkania, ale w takim przypadku realizację tego podpunktu ocenia się zgodnie z pkt. 10 <i>Uszczegółowienia</i>. • Jeżeli z treści <u>całej</u> pracy nie wynika, że chodzi o przeprowadzkę, to pierwszy podpunkt polecenia traktuje się jako „nie odniósł się”. • Informacji o zmianie miejsca zamieszkania nie uznaje się za element rozwijający powód przeprowadzki. 		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>We moved out last week.</p> <p>We live in a village.</p>	<p>We moved out to a village because we wanted a change.</p> <p>We moved out because we wanted to live in a house.</p> <p>We moved out because we had to.</p>	<p>We moved house because we liked the new place and the flat was cheap.</p> <p>We moved out. We wanted to live in a house, close to the lake.</p>

• zrelacjonuj wydarzenie, które miało miejsce podczas przeprowadzki		
Wymagania z Podstawy programowej III.1.: 5.4) uczeń relacjonuje wydarzenia z przeszłości.		
<ul style="list-style-type: none"> • Jako przeprowadzkę rozumie się pakowanie rzeczy, przewóz rzeczy do nowego miejsca zamieszkania, urządzenie mieszkania, itp. <i>The van, in which we were going to London, broke down.</i> („odniósł się i rozwinął”), <i>We couldn't push the bed inside the flat because the door was too small.</i> („odniósł się i rozwinął”). • Jeżeli okoliczności opisywanego wydarzenia wykluczają, że wydarzenie miało miejsce podczas przeprowadzki, to takiej realizacji nie akceptuje się. <i>When I was leaving school, I broke my leg.</i> („nie odniósł się”). • Przedstawione wydarzenie nie musi być bezpośrednio związane z przeprowadzką, np. <i>When we were going to our new flat, my favourite football team won a match.</i> („odniósł się i rozwinął”). • Okoliczności wydarzenia traktuje się jako element rozwijający wypowiedź, np. <i>While we were moving into the new flat, we lost our suitcases.</i> („odniósł się i rozwinął”). • Nie jest wydarzeniem opis emocji, wrażeń, uczuć lub wyrażenie opinii. <i>When we were moving out, I was tired.</i> („nie odniósł się”). • Odniesienie do opinii, wrażeń, emocji traktuje się jako rozwinięcie wypowiedzi, pod warunkiem, że przedstawione jest wydarzenie, np. <i>We lost our suitcases and I was worried.</i> („odniósł się i rozwinął”). • Przy opisie wydarzenia nie wymagamy użycia wyrażenia „podczas przeprowadzki”, np. <i>When we were carrying our suitcases, my brother twisted his ankle.</i> („odniósł się i rozwinął”) ale informacja ta może być traktowana jako element rozwijający: <i>When we were moving, my brother twisted his ankle.</i> („odniósł się i rozwinął”). 		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
I was excited.	The driver didn't take the wardrobe.	There were some problems with the electric installation and we had to wait until it was repaired.
When we were going to London, it was raining.	Our new flat was flooded.	Philip was painting a wall and he broke his leg.

• opisz swój nowy pokój		
Wymagania z Podstawy programowej III.1.:		
5.1) uczeń opisuje [...] przedmioty, miejsca [...].		
<ul style="list-style-type: none"> • Z treści pracy musi jasno wynikać, że opis dotyczy pokoju osoby piszącej. • Uznaje się określenia dotyczące zarówno pokoju (np. kolorystyka, wielkość), jak i jego wyposażenia (np. umeblowanie). <i>My room is big and green.</i> („odniósł się i rozwinął”) <i>There are chairs and a desk in my room.</i> („odniósł się i rozwinął”). • Informacje dotyczące wrażeń, emocji, opinii piszącego nie są opisem, np. <i>I like the room.</i>, <i>My room is super.</i> („nie odniósł się”). Informacje te mogą być traktowane wyłącznie jako element rozwijający właściwy opis. Na przykład: <i>The room is spacious and I like it.</i> („odniósł się i rozwinął”). • Uczeń nie musi użyć słowa <i>nowy</i> opisując pokój, ale z kontekstu wypowiedzi musi wynikać, że chodzi o <u>nowe</u> miejsce zamieszkania. Użyte środki językowe (np. czas gramatyczny) muszą jasno wskazywać, że chodzi o pokój w nowym miejscu zamieszkania, a nie o pokój w poprzednim mieszkaniu, np. <i>We moved here yesterday. My room is small.</i> („odniósł się”), <i>My room was small.</i> („nie odniósł się”). • Opisując nowy pokój, uczeń może odnieść się do poprzedniego miejsca zamieszkania, np. porównując oba miejsca. Takie odniesienie może rozwijać wypowiedź, np. <i>My new room is small. The old one was bigger.</i> („odniósł się i rozwinął”). 		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
I don't have my own room.	My room is dark.	My room is big and full of light.
Earlier I lived in a dark room.	There is a desk in my room.	My room is dark and it is close to the kitchen.